

En Skipperløgn.

Da Chr. Schrøder blev dukket — !

En Sømandskippe nede i Havnegade. I Skænkestuen sidder bænket om Midterbordet i lystigt Samvær Kvaseskipperne *Chr. Schrøder* og hans to forhenværende Kolleger fra de vilde Vover, *Oscar Stribolt* og *Frederik Buch*, der forlængst har lagt op, men endnu stadig kredser om Søen, Gerningsstedet for deres Ungdoms Glæder og Sorger.

Chr. Schrøder *sejler* imidlertid, som nævnt, endnu. Og naturligvis føler han sig desaarsag sine Bordfæller betydelig over-

legen. Det er hele Tiden ham, der har Ordet — og det kan nok være, at han fortæller løs. Han er begyndt med smaa ret harmløse og ikke helt usandsynlige Æventyr af dem, enhver Skipper kan en Bunke af. Men efterhaanden som den ene Omgang Romtoddyer afløser den anden paa Bordet, blive Schrøders Historier mere og mere vanvittige; Temperaturen i Beretningerne stiger; han fortæller om Orkaner, han har været ude i, og hvis Mage aldrig er set, Skypumper, han har taget Livtag med, om vilde Dyr, han har jaget paa Flugt blot ved et Blik med sine strenge Øjne o. s. v., og alt imens slaar han i Bordet med sin barkedede Næve og bander sig til Havsens dybeste Bund paa, at hvert eneste Ord er den reneste, skæreste Sandhed!

Til sidst gør han Kammeraterne helt rasende med sine Løgne. Og de beslutter i Fællig at forsøge paa at dukke ham og en Gang for alle vænne ham af med at stille for store Krav til deres Taalmodighed.

Den Kur, de byder den arme Løgneskipper paa, er, som alle Sømandskure, baade grundig og radikal. *Medikamenterne* — om man kan bruge dette Udtryk — er baade Land- og Hav- uhyrer »för tilfället« i en Maskeradebutik, og veritable levende Løver og Tigre fra et Menageri, hvori de med Dyretæmmerens Hjælp anbringer den store Pralhans, — da han er faldet i Søvn under Indtrykket af Romtoddernes overvældende Mængde — inde i en ganske ufarlig Gittergang, men i umiddelbar Nærhed af de vilde Dyr.

Hans Opvaagnen er frygtelig — rædsels- og lattervækkende, tindrende af Komik.

Men den har den ønskede Virkning:

Da Vennerne lidt senere mødes nede i Kvasens Kahyt. hvortil Chr. Schrøder har bjærget sig i vild Flugt, endnu rystende som et Espeløv af Skræk, og da han faar Løsningen paa den hele Gaade — da sværger han højt og helligt aldrig nogensinde mere i sit Liv at fortælle en Løgn.

Og han sér — i hvert Fald i Øjeblikket — ud til at ville holde Ord!

E N S K I P P E R L Ø G N .

Skipper Jansen er saa slem til at prale af sit Heltemod, medens Sandheden er, at han i Virkeligheden er en voldsom Kryster. Det ved hans Kammerater, og de beslutter derfor at spille ham et ordentligt Puds, der én Gang for alle kan kurere ham for hans Pralelyster. I den Anledning associerer de sig med en Maskeradegarderobe og en Løvetæmmer, og hvad der kommer ud af dette Kompagniskab, skal vi ikke røbe her, men ét er sikkert: Skipper Jansen har svoret og bandt sig paa, at han herefter nok skal holde sig til Sandheden.

A/S NORDISK FILMS-KOMPAGNI COPENHAGEN

BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.
BUDAPEST. MOSCOU. BARCELONA. SOFIA.

---

de urigens pisen de vorlori. Derestire ce du, i i h, est bsa.

DER AUFSCHNEIDER.

Schiffer Jansen prahlt sehr oft mit seinem Heldenmut, während er in Wahrheit ein grosser Feigling ist. Seine Kameraden wissen es auch, weshalb sie beschliessen ihm einen Streich zu spielen, wodurch er ein für allemal von seine Prahlsucht geheilt wird. Zu diesem Zweck verbünden sie sich mit einer Maskengeschäft und einem Löwenbändiger und was aus diesem Bündnis herauskommt, werden wir nicht hier erzählen, es ist aber sicher, dass Schiffer Jansen geschworen hat, dass er nachher bei der Wahrheit bleiben wolle.

A/S **NORDISK
FILMS - KOMPAGNI**
KOPENHAGEN

BERLIN. WIEN. LONDON. GENOVA.
NEW YORK. MOSCOU.

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

Telephon Amt IV 10191.

A SKIPPER'S STORY

Four jolly sailormen, Four jolly sailormen, Are we.

They were jolly, too, and no mistake, but they gave their boasting friend, Jack, one of the worst shocks he ever had in his life.

A most original comedy, with an air of sustained merriment throughout.

Jack and his friends are assembled in a tavern. Bacchus reigns supreme. Then Jack arises and in somewhat muddled phrases boasts of his wonderful accomplishments. Lions, tigers, sharks and whales hold but little fear for him. Countless have been his adventures and many his triumphs. Whatever Jack's qualities as a brave may have been, his powers as a *raconteur* are particularly feeble and his audience quickly tire. Indeed, so fed up do his companions become that it is unanimously decided to give him a lesson. To this end a hurried visit is paid to a theatrical costumier. Here a somewhat unusual assortment of articles change hands. Armed with a huge shark's head, a fine tiger skin and an old wooden leg, our conspirators take their departure. Later in the day a visit to the local swimming baths is suggested. Jack enters the water. Suddenly there is a cry of "Shark!" and Jack, screaming with terror, makes a frantic dash to the side, where he falls fainting into the arms of his jubilant friends. So much for the first instalment of his punishment. An hour later money again changes hands. A lion tamer receives a bribe and a spare cage having been obtained for the purpose, Jack, wrapt in the arms of Morpheus, is installed therein. The roaring of the lions in an adjacent cage arouses our hero, who is petrified with fear to discover that he is not alone. Seated close to the gate, which is open, is a tiger, snarling fearfully and casting envious eyes upon Jack's somewhat beefy proportions. Furtively he makes for the door, and with one last despairing leap, he gains the open, with the animal close upon his heels. A few moments later Jack reaches his ship, where he sinks exhausted upon a bunk. Solemnly his friends file in and the trick—for all the horrors of the day have been nothing else—is explained to him. "Never again," swears Jack, "will I boast," and in view of his experiences we are inclined to accept his protestations.

RELEASED NOV. 16th.

APPROX. LENGTH 804 ft.

Code—SKIPPER.

Copyright.

Fanfaronnade punie.

Le patron-marinier Durand aime à se vanter de son courage, quoique, en réalité, il soit assez poltron. Ses camarades le savent bien, et ils décident de lui faire une farce, qui le guérira pour toujours de son besoin de faire le fanfaron. A cet effet ils s'assurent le concours d'un dompteur de lions, et empruntent la garde-robe du costumier. Nous ne révélerons pas le résultat de cette association, mais ce que nous pouvons affirmer c'est que, le patron-marinier Durand jure ses grands dieux que désormais il se gardera bien de vouloir paraître ce qu'il n'est pas.

A/S **NORDISK**
FILMS-KOMPAGNI
COPENHAGEN

BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.
BUDAPEST. MOSCOU. BARCELONA. SOFIA.

---

de l'argent plus de vouloir. Des fois ce du, il n'est pas.